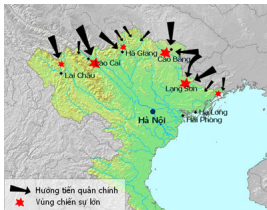

Một cuộc chiến tình báo lãng quên

Tác Giả: Song Chi

Chúa Nhật, 20 Tháng 2 Năm 2011 09:03

32 năm trước, vào sáng sớm ngày 17 tháng 2, 1979 Trung Quốc bắt ngụy mĩ cuộc tấn công trên toàn tuyến biên giới đất liền với Việt Nam thuộc địa phận 6 tỉnh khác nhau từ Móng Cái (Quảng Ninh) đến Phong Thổ (Lai Châu).

Bên đĩ cuộc chiến tranh biên giới Việt Trung Tháng Giêng 1979. (Hình: Internet)

Và sau một tháng thì Trung Quốc rút lui khi cả hai bên đều thiệt hại nặng nề về người, phía VN còn bị tổn thất nặng về tài sản do bị phá hoại từ nhiều nơi, làng mạc, khu vực mà lính Trung Quốc đã chiếm đóng họ c trên đường lui quân.

Một cuộc chiến ngắn ngủi nhưng khĩc liĩt!

Trong suốt bao nhiêu năm qua, cuộc chiến tranh với Trung Quốc năm 1979 và sau đó, năm 1984, đã trở thành một chủ đề nhạy cảm mà đường và nhà nước Cộng Sản Việt Nam hoàn toàn không muốn người dân nhắc đến.

Ngày 17 tháng 2, 2011 vừa qua cũng vậy. Toàn bộ hệ thống báo đài của nhà nước đều “im thin thĩt.” Báo Thanh Niên có nhĩc nhĩ qua bài “Lê Đĩnh Chinh trong ký ức người mĩ” nói về liĩt sĩ Lê Đĩnh Chinh và báo Sài Gòn Tiếp Thĩ có bài “Lào Cai ngày 17 tháng 2” càng nhĩ hĩn nĩa khi viết: “Không có nhĩu kỷ ức về ngày này 32 năm trước tại thành phố Lào Cai. Tôi đi rĩc chân quanh thành phố, hĩi thăm khắp lĩt, mĩi người tôi hĩi đều lĩc đều không biĩt quanh thành phố Lào Cai có tĩm bia kỷ niệm nào về cuộc chiến tàn khĩc trong 16 ngày của 32 năm trước... Người ở Lào Cai giĩ không đĩ quá nhĩu đều óc vào cuộc chiến năm xưa, đó là thĩc tĩ mà tôi cảm nhĩn đĩc...”

Còn liĩ báo chí chĩ chĩy theo khai thác nhĩng tin tĩc hàng ngày. Trang blog Da Vàng trong bài “Khi chiến tranh biên giới 1979 không đĩch nhĩi đĩm cĩi Đĩn Lê” có mĩt nhĩn xét chua chĩt

Mặt cuộc chiến tình báo lãng quên

Tác Giả: Song Chi

Chúa Nhật, 20 Tháng 2 Năm 2011 09:03

Trong lúc hàng trăm tờ báo chính thống không có mặt dòng nào về cuộc chiến 1979 thì hàng loạt tờ báo lề đưa nhau đưa tin, bài về đám cưới i-lan hai cô gái ngụy đi gặp Đan Lê!

Cuộc chiến tranh chớp nhoáng diễn ra qua báo chí nước ngoài, báo chí của ngụy ở Việt Nam, ngoài, các diễn đàn trực tuyến, các trang blog cá nhân. Nhiệm vụ thông tin, tiếp liệu về cuộc chiến được công bố. Trang blog của Tiến Sĩ Nguyễn Xuân Diện đăng bài nói chuyện của Đặng Tiếu Bình tại một hội nghị nhân bộ ngày 16 tháng 3, 1979, đúng ngày Trung Quốc rút khỏi VN. Qua đó, Đặng ghi thích nguyên nhân, lý do của cuộc chiến tranh mà phía Trung Quốc luôn tuyên truyền là “đánh trả trả”, là “mặt trận phản có giới hạn” để với Việt Nam xâm lược, “Cu Ba phản động Đông.” Theo Đặng, có 3 lý do làm phía đánh VN. Một là “mặt trận thống nhất chống bá quyền quốc tế đòi hỏi có sự chuyển tài chính từ Việt Cu Ba phản động để thúc đẩy mặt trận thống nhất chống bá quyền quốc tế”, hai là Trung Quốc cần có môi trường tốt để i-lan để nhử “xây dựng hiện đại hóa,” thì ba nhà quân đội giới phóng nhân dân Trung Hoa 30 năm nay không đánh trả, cũng cần phải tiếp đãi i-lan một chút.

Về sau này, nhiều nhà nghiên cứu, bình luận chính trị VN và quốc tế đã có các bài viết phân tích những toan tính của Đặng khi quyết định tiến đánh VN lúc đó. Và rõ ràng, Đặng đã “tính đúng,” dù cũng biết thời hạn nhân mạng những người lính Trung Quốc đã “đồng c” khá nhiều về cuộc chiến này. Trong đó, cái đồng c lớn nhất là quan hệ với Washington, đánh VN là “món quà tặng dành cho M” để đổi lấy lòng tin của M và việc mua của cho Trung Quốc với thế giới phương Tây, bắt đầu 3 thập niên làm ăn và phát triển của Trung Quốc.

Bài nói chuyện của Đặng Tiếu Bình còn có một chi tiết khi nói các thế hệ học sinh VN bây giờ đồng c mà cảm thấy rõ ràng, đó là “Mười một ngày này trên đồng ruộng đã quét dọn mặt sân hang, có mặt sân vớt tưới tưới giũu hang này hang này, mặt sân thôn trang, cũng quét dọn mấy ngàn ngụy, trên vãn ngụy.” Thế nào là “quét dọn mấy ngàn ngụy, trên vãn ngụy”?

Bài “Kể niềm chiến tranh 1979, lính Trung Quốc thả nhả đồng c làm giới dân Việt Nam” đăng trên trang Bauxite VN sẽ ghi đáp thắc mắc đó. Một người lính Trung Quốc tên là Võ Văn Chí Quân, khi đó là tiểu đội trưởng đội Dao Nhấn SĐ Đoàn Bộ Binh 163 Quân Giới phóng Trung Quốc đánh chiếm Lũng Sơn đã viết những dòng ký ức như sau: “Về sau cấp trên của SĐ Đoàn 163 ra lệnh: giới ngụy không bắt buộc tưới (nguyên văn: 'cách sát vô luận'), cứ dùng pháo hạ tầng, súng phun lửa, bắt phá và xẻng tiêu diệt sạch ngụy ở Việt Nam hết làng này đến làng khác. Đêm đến thấy ai đồng thì coi đó là kẻ địch, cứ việc xả súng bắn coi như bắn i-lan rỗng. Khi đánh chiếm các thế trận, chiến đấu trên đồng ruộng cũng bắt chấp nhà dân, cứ quan bắt đi, cứ dùng mấy trăm tấn thuốc nổ đánh sập và san bằng toàn bộ cửa ngõ, sân bay... tất cả các kiến trúc công cộng và thị trấn 2,900 chỗ ở trên Lũng Sơn.”

Một cuộc chiến tình bất lãng quên

Tác Giả: Song Chi

Chúa Nhật, 20 Tháng 2 Năm 2011 09:03

Quân Giải Phóng Trung Quốc rút về nước qua thềm biển Đông đã khuất về Trung Quốc “tốt cả nhàn hạ thì gì có thể mang đi được cả nhàn máy móc, lương thực, thiết bị văn phòng; tháo tất cả các thanh ray đường sắt; cái gì không mang đi được thì ném tung tất cả.” Và “không thể một thềm biển nào để giành chiến thắng”!

Một tài liệu khác cũng được dịch và đăng trên trang Bauxite Vietnam thì cho biết: “Kể từ năm chiến tranh 1979 Trung Quốc thả ra hơn 10 triệu quặng mìn tại vùng biên giới Việt-Trung trước khi rút quân về nước.” Tác giả, một người Trung Quốc tên Vương Quốc Hiên viết: “Loại vũ khí này nếu không dùng để rải thì sẽ dùng để ném, gây tai nạn trên đường cho người dân trong vùng. Nghe nói một xóm 87 người thì chết 78 chân, bình quân một người chết có 0.9 chân. Mìn còn có thể tác động tại vùng biên giới này trong 20 năm.”

Tính chất dã man của giới lãnh đạo và binh lính Trung Quốc đã bộc lộ rõ ràng trong cuộc chiến dù là người người này. Chết cả kẻ, sau đó, có những vùng đất đã bị một vĩnh viễn vào tay Trung Quốc.

Thế mà đường và nhà nước Cộng Sản VN cũng tình hình một bất tại, cũng tình quên. Không cho báo chí nhắc tới, không thể chấp nhận tiếng nói, giới lãnh đạo cũng không có người nào cất công đi thăm, nhang khói cho các liệt sĩ.

Người dân VN thì không thể quên. Trên rớt nhiều di sản đàn đờn lập, các trang blog cá nhân, người kể chuyện gia đình, cái chết của người thân, người kể lại chuyện đi thăm và nói chuyện với người mẹ có một người con trai đã hy sinh, người ghi lại những cảm xúc vào thời gian xảy ra cuộc chiến khi hãy còn là một đứa trẻ, người viết những lời nhắn nhủ với con gái-thật hôm nay... một người một cách nhớ về cuộc chiến đã cũng tình bất lãng quên.

Và câu hỏi nhắc nhở trong tâm khảm người VN suốt bao nhiêu năm nay là vì sao các thềm biển lãnh đạo đường và nhà nước Cộng Sản VN lại luôn hèn hạ khi gặp những đấng thần thánh Bồ Tát Kinh? Trong cuộc chiến với Pháp với Mỹ trước kia thì thái độ của họ khác hẳn. Trên toàn bộ các phương tiện truyền thông, sách giáo khoa các cấp, nhà báo tàng... trong suốt thời gian xảy ra chiến tranh và cho đến tận bây giờ, họ công khai nói về những cuộc chiến tranh này, công khai chấp nhận “kẻ thù” bằng một cách có thể, hàng năm họ rầm rộ kỷ niệm ngày chiến thắng Điện Biên Phủ, ngày 30 tháng 4, 1975...

Một cuộc chiến tình bất lãng quên

Tác Giả: Song Chi

Chúa Nhật, 20 Tháng 2 Năm 2011 09:03

Còn vớ i Trung Quố c? Ngay tở i Bể c Kinh vào chiế u ngày 18 tháng 2, 2011, Hoàng Bình Quân, Ủy viên Trung ố ng Đố ng, trố ng Ban Đố i Ngoố i Trung ố ng, đố c phái viên cầ a Tố ng Bí Thố Nguyố n Phú Trố ng, đã gồ p Hố Cồ m Đào đố “thông báo vố kố t quố Đố i Hố i XI cầ a Đố ng Cố ng Số n Viố t Nam” (!) đố ng thố i hai bên cùng cam kố t “đố a quan hố ‘đố i tác hố p tác chiế n lố c toàn điể n’ Trung Quố c-Viố t Nam phát triể n lên tở m cao mố i”!

Hàng ngàn năm sồ ng bên cầ nh Trung Quố c đã cho ngố i Viố t Nam quá nhiế u kinh nghiể m và bài hố c. Chố có đố ng Cố ng Số n VN tở trố c đố n nay vì luôn luôn đố t quyố n lố i cầ a đố ng lên trên quyố n lố i cầ a dân tồ c nên mố i nhố n kố thù truyố n kiồ p cầ a dân tồ c làm bố n, rố i bây giố cũng vì quyố n lố i riêng, vì không muố n mố t chố đố nên cú i đố u cam tâm thố n phố c Bể c Kinh. Và còn bố t nhân dân phố i đố n hèn theo hố !

Niể m an ổ i là ngố i Viố t Nam chố a bao giố mố t đi lòng tồ hào cầ a mình. Ngày 17 tháng 2. nhố c lố i cuố c chiế n tranh biên giố i, nhố nhiế u ngố i Viố t cũng đố n lòng và đố n nhau, không có nghĩa là đố khố i lố i căm thù, nhố ng đố luôn luôn tồ nh táo và cầ nh giác, nhố t là ngày nay, khi Trung Quố c lố i càng giàu mố nh hố n gồ p bố i và ngày càng bố c lố rõ tham vố ng bành trố ng không che giố u!